

нищо строителско. Какво представлява опозицията? Естественъ отпоръ на полуобразована страна срещу европейския административенъ редъ: неограничена свобода, безъ данъци, безъ монополь, безъ мита, безъ наборъ и т. н.

Вечеръта отидохъ у Кевенхюлера. У него бѣха само Олива и Тотъ, негови хора (*Consul* и *Consulareleve*). Красиви помѣщения; хубава жълта кѫща веднага задъ министерството, дървена, собственост на евреина Таджеръ (по произходъ *Deutscher*). Чудесна кухня. Графтъ говори съ слугите си чешки. Говори твърде много. Особно за тукашния край и за политика. Народното събрание, дѣдо Цеко, Хр. Стояновъ и *Thielau*, философъ Каравеловъ. Гори. Поща. Швеция и Ирландия. Опустошаванието на Тунджанската долина. Осмиватъ Каница (при неговото престояване тукъ). Богориди и румелийският локаленъ патриотизъмъ, който сега се развива. Богориди, „*eine Erzcanaille wird die Russen und Turken zugleich betrügen* [архианалия, ще лъже сѫщевременно и руситѣ и турцитѣ], сега разформиралъ гимнастическият дружество, а следъ това ги възобновилъ подъ формата на милиционна „резерва“. Турцитѣ и българитѣ, „*réfugiés*“. Войната, азиатското управление на турцитѣ; опустошаването на долината на Тунджа. Неджитѣ на администрацията, по-долнитѣ чиновници просто не се подчиняватъ, мъчнотията за надеждни *gens d'espagnements*. Румелийската желѣзница. Сърбите мѣстятъ границата.

Спахъ долу въ кѫщата, въ своята бѣлосана стая — нѣкогашенъ турски хaremъ (по прозорците следи отъ решетки), низка, негоденъ подъ, три прозореца; въ нея нѣма друго, освенъ легло, масичка, столове и куфаритѣ ми. Голѣмъ просторъ. Като въ казарма или затворъ.

19 ноемврий, срѣда. Сутринъта изучвахъ училищните правила, изработени отъ Дринова (печатани). Отидохъ у Стоилова; смѣшень рапортъ на градския лѣкаръ, дѣлгокосия д-ръ Шишмановъ (отъ Темешваръ, *origine Sistowensis*, практикувалъ въ Виена, смахнатъ) за ползата и необходимостта отъ публичните жени. За хумористиченъ вестникъ! Изъ невиделица захвана страшенъ студъ: — 15 С. На обѣдъ бѣхъ въ обикновената компания. Ходихъ въ министерството. Кирковъ донесе библиотечните наредби. Атанасовичъ (наричаме го въ двореца обикновено „*le grand accoucheur*“) вмѣсто съдѣржанието поправяше думи — по българска филология разбира много малко; въ канцелариите говори французки. Първото писмо, което подписахъ (преднаменование!): помошъ на македонското училище въ Куманово. Гюзелевъ, началникъ на отдѣлението за народните училища, сега като народенъ представител и бѫдещъ министъръ, не ходи на служба, всичко работи за него Ташикмановъ, румелиецъ или македонецъ, *ein kleines schwarzes Menschlein* [едно малко черно човѣче], билъ по-рано кореспондентъ на в. „Марица“. Съби-